

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422010323
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8422010323.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.06.2023 v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 11T/13/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Kežmarok napadnutým rozsudkom zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 11T/13/2022 uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- v období od 14.09.2019 až doposiaľ v C. a inde, neprispieval úmyselne na výživu svojho maloletého syna A., narodeného XX.XX.XXXX, a to aj napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva zo Zákona o rodine, ako aj rozsudkom Okresného súdu v Poprade sp. zn. 14P/60/2012 zo dňa 22.03.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.05.2012, bol zviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého S.V. mesačne sumou 50,- eur, vždy do každého 15.-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky A. D., čím mu takto vznikol voči matke dlh na výživnom v sume najmenej 1.900,- eur, a skutku sa dopustil aj napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Poprade sp. zn. 4T/69/2019, zo dňa 30.08.2019, právoplatným dňa 14.09.2019, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov a obmedzenie spočívajúce v povinnosti v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné.

Za uvedený skutok bol obžalovanému A. B. uložený podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 19 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaný súd zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Proti tomuto rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, podal odvolanie obžalovaný, ktoré bližšie neodôvodnil.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania, krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 26.10.2022, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie o tom, že je vinný zo skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora a poškodenej prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace len s výrokom o treste.

Vychádzajúc z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine. Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len proti výroku o treste, odvolací súd preskúmal len tento odvolaním napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona. Obžalovaný tým, že úmyselne najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čím spáchal závažnejším spôsobom konania, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného zistil prevahu poľahčujúcich okolností, keď konštatoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Pri určení druhu trestu a jeho výmery, súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadol aj na osobu obžalovaného a dospel k záveru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie je obžalovanému potrebné ukladať trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov nepodmienečne, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe osobných a majetkových pomerov obžalovaného dospel odvolací súd k záveru, že uložený trest možno považovať za trest primeraný, vzhľadom na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ktorý zodpovedá zásadám ukladania trestov, pričom, aj podľa názoru krajského súdu, pre nápravu obžalovaného je potrebné ukladať mu trest spojený s odňatím slobody, nakoľko z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol v minulosti dvakrát súdne trestaný, v oboch prípadoch pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Poprad zo dňa 30.08.2019, sp. zn. 4T/69/2019, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody podmienene na rok a šesť mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní dvoch rokov do 15.09.2021 a obmedzenie spočívajúce v povinnosti zaplatiť dlžné výživné, s tým, že obžalovaný toto dlžné výživné nezaplatil a žalovaného skutku v prejednávanej veci sa dopúšťal v priebehu celej skúšobnej doby podmienene odsúdenia, ako aj po jej uplynutí.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

prípustný.